

Nou ridícul internacional d'Espanya, ara amb Letònia

written by Redacció Unilateral | 10 de gener de 2017

Nou episodi de derrota internacional d'Espanya i del seu servei diplomàtic, un dels òrgans estatals més elitistes i, val a dir, més costosos que paguem els ciutadans, catalans inclosos, naturalment.

El passat dia 2, es feia públic un comunicat de l'Oficina de Prevenció i Lluita contra la Corrupció (KNAB) de Letònia, en el qual s'afirmava que no s'havia trobat cap evidència que assenyalés que l'any 2013, el llavors Primer Ministre **Valdis Dombrovskis** hagués cobrat un sis milions d'euros, per fer unes declaracions favorables a la Independència de Catalunya.

Aquesta acusació va ser llançada des de la polèmica revista *Entreviu*, el mes de febrer del 2016, citant fonts policials espanyoles, concretament vinculades a la no menys polèmica Unidad de Delincuencia Económica y Fiscal (UDEF).

Les declaracions de Dombrovskis van ser fetes en una entrevista a l'Agència Catalana de Notícies, publicades immediatament després de la celebració de la **Via Catalana**, la qual va tenir un gran impacte internacional, particularment, per raons històriques, en els països bàltics, que són els que la van inspirar. Dombrovskis hi va dir que el govern de Letònia estaria disposat a reconèixer la independència de Catalunya "*si és un procés legítim*" i va rematar amb un "*per què no?*". Aquelles declaracions van motivar una reacció per part del govern espanyol, que va protestar davant l'ambaixador letó, Janis Eichmanis. Però la tensió no va anar més enllà en aquell moment.

Això no obstant, quan *Entreviu* va treure la notícia de la suposada corrupció de Dombrovskis per part de l'independentisme català, dos anys i mig després, la notícia

va agafar una dimensió encara més àmplia, atès que llavors ja havia deixat de ser Primer Ministre del seu país i ocupava -i continua ocupant- ni més ni menys que un càrrec tan rellevant a escala europea, com és el de Vicepresident de la Comissió Europea i Comissari de l'Euro i del Diàleg Social. Les acusacions espanyoles van motivar un clar posicionament de la Comissió en la seva defensa, tot rebutjant-les.

Això no obstant, les autoritats letones van iniciar una investigació al respecte, que finalment ha donat un resultat negatiu, de manera que no s'ha trobat cap prova que Dombrovskis hagués cobrat cap quantitat de diners per fer aquelles declaracions.

Val a dir que la notícia ha aixecat una certa conya entre els mitjans letons, que han comparat la policia espanyola a la, segons alguns comentaristes, la matusseria tradicional dels serveis policials russos.

Expulsió del cònsol honorari a Barcelona

Aquest episodi, però, no ha estat l'únic que ha provocat una topada entre ambdós estats. Més recentment, en concret, el passat mes d'octubre, el govern espanyol va expulsar el Cònsol Honorari de Letònia a Barcelona, en Xavier Vinyals, considerant-lo una *"persona no acceptable per al desenvolupament de les funcions consulars"*. El motiu d'aquesta actuació va ser, segons fonts espanyoles, que Vinyals va fer penjar una bandera estelada en el balcó de la façana del consolat. Vinyals ho negà, i va declarar que la seva expulsió era deguda a la seva ideologia independentista catalana, fet que, lògicament, era mal vist pels espanyols. Letònia es va indignar amb l'actitud espanyola i es va negar a cessar-lo, limitant-se a informar-lo que Madrid li havia retirat unilateralment l'exequàtur per exercir les funcions consulars, i en conseqüència havia de cessar en la seva activitat.

El ressò d'aquesta expulsió es va fer sentir pocs dies després

al Parlament Europeu, on diversos eurodiputats letons van condemnar de forma duríssima l'actitud del govern espanyol. Així, per exemple, l'eurodiputat Roberts Zile, antic Ministre de Finances, va advertir el govern espanyol que *"s'equivoca lluitant brutalment i criminalitzant una nació que vol ser independent"*, afegint que, *"encara és pitjor quan això perjudica les relacions diplomàtiques"*. Per concloure dient que *"Sóc prou vell per recordar quan la bandera del meu país era il·legal i la seva exhibició durament castigada. Els separatistes catalans no són pocs, i les seves opinions han de ser tingudes en compte"*.

Com una taca d'oli

Ambdós episodis demostren clarament com el procés independentista català està cada cop més present en la política europea. A hores d'ara, en tres parlaments d'Europa, ja s'han format sengles intergrups que segueixen de ben a prop els esdeveniments a Catalunya, sobretot en relació a l'estratègia espanyola de judicialització del debat polític i a la seva negativa d'acceptar la celebració d'un referèndum d'independència de forma pactada, com sí que va acceptar en el seu moment el govern del Regne Unit de la Gran Bretanya respecte d'Escòcia.